

AGNICO EAGLE
FINLAND

LIITE 14

Tihkupinnan tarkistus 2025

Huvikummun luonto- ja koirapalvelu Oy, Tiina Sauvola, 2025

23.10.2025

Tihkupinnan tarkistus 2025

Huvikummun luonto- ja koirapalvelu Oy

Sisällys

Johdanto	2
Tihkupinnan selvitys vuonna 2025	2
Johtopäätökset	9
Kirjallisuus.....	10

Huvikummun luonto- ja koirapalvelut Oy

Tiina Sauvola

Tiina Sauvola, FM (kasviekologia)

Johdanto

Agnico Eagle Kittilän Suurikuusikon kaivos on tilannut suunnittelutehtäviä AFRY Finland Oy:ltä. Työhön sisältyi maastokäynti suunnitellun CIL-hiekan läjitysalueen läheisyydessä sijaitsevan tihkupinnan alueella. Työn tarkoitus oli tarkastaa tihkupinnan nykytila ja verrata sitä aikaisempiin vuosiin (vuodet 2022, 2023 ja 2024).

Maastokartoitus toteutettiin 11.7.2025. Luontoselvityksen on tehnyt FM biologi Tiina Sauvola Huvikummun luonto- ja koirapalveluista.

Maastokartoituksesta on kirjoitettu tämä tiivis raportti, jossa on kuvattu tihkupinnan kasvillisuutta ja selvitetty sen luontoarvoja. Maastossa otettiin valokuvia ja verrattiin niitä aiemmin laadittuihin kasvillisuus selvityksiin (Huvikummun luonto- ja koirapalvelut Oy 2023 ja 2024, Envineer 2022).

Tihkupinnan selvitys vuonna 2025

Tihkupinta (ETRS-TM35FIN 7538193:436046) löytyi helposti, koska alueelle on jätetty puustoa ja se on merkattu nauhoilla. Tihkupinnan kasvillisuus oli samankaltaista kuin vuonna 2024, jolloin havaittiin pientä kuivahtamista verrattuna vuosiin 2022 ja 2023. Kohteella ei ole havaittavissa selvää purkautumiskohtaa pohjavedelle, mutta alueen tihkupinnalla esiintyy lähdelajistoa. Tihkupinnan alueen kasvillisuutta esiintyy noin 10x20 metrin kokoisella alalla.

Tihkupinnan suoaluetta ympäröi ojitukset, lähimmät ojat sijaitsevat noin 20 metrin päässä (kuva 1). Ojat ovat vaikuttaneet alueen lettorämeen (LR) kasvillisuuden reuna-alueisiin, pajun (kiilto- ja pohjanpaju) kasvu on runsaampaa ojien lähetyvillä. Ojat ovat vanhoja, osittain umpeenkasvaneita. Vuonna 2025 ojassa havaittiin vähemmän vettä kuin aikaisempina vuosina. Alueella on tehty läjitysalueen töitä ja rakennettu mm. uusia kaivosalueen teitä, tihkupinnan alue on rajattu uusien teiden ulkopuolelle. Tihkupinnan rajaus sekä ojien ja teiden sijainti näkyvät kuvassa 1.

Kuva 1. Tihkupinta-alue ilmakuvaan rajattuna (punainen raja). Oranssi ympyrä kesällä 2024 havaittu lapinleinikki esiintymä, mikä löytyi myös vuonna 2025. Taustalla näkyy maastokartalla olevat ojat sekä viereisen kankaan vanha ajoura. Uusi tie näkyy ilmakuvassa alueen länsipuolella.

Tihkupinnalla (kuva 2 ja 3 ja kansikuva) havaittiin samoja lajeja kuin vuosina 2023 ja 2024: metsä-, järvi- ja peltokorte, pohjantähtimö, mätässara, luhtakastikka, suohorsma, vilukko, kultapiisku, pikkumatara, reunoilla myös kiilto- ja pohjanpaju, vaivaiskoivu, hieskoivun taimia ja kuusta. Tihkupinnan sammallajistoon kuuluu purolähdesammal (*Philonotis fontana*), hetehiirensammal (*Ptychostomum weigeli*), hetekuirisammal (*Calliergon giganteum*), luhtakuirisammal (*Calliergon cordifolium*), lähdelelväsammal (*Rhizomnium magnifolium*), korpilehväsammal (*Plagiomnium ellipticum*), lettokilpisammal (*Ciclidium stygium*), lettohiirensammal (*Ptychostomum pseudotriquetrum*), rassisammal (*Paludella squarrosa*), heterahkasammal (*Sphagnum warnstorffii*) ja kalvaskuirisammal (*Straminergon stramineum*). Samoin kuin vuonna 2024 myös vuonna 2025 tihkupinnan kasvillisuudesta purolähdesammal oli hieman kuivahtaneen näköistä ja tihkupinnan keskeltä hieman koholle noussut (kuva 4).

Kuva 2. Etualalla tihkupinta, taustalla lettoräme ja taka-alalla uutta rakenteilla olevaa tietä kesällä 2023 (vasen) ja 2024 (oikea)

Kuva 3. Etualalla tihkupinta, taustalla lettoräme ja taka-alalla uutta rakenteilla olevaa tietä kesällä 2025

Kuva 4. Hieman kuivahtanut tihkupinta ja eläimen jälkiä vuonna 2024 (vasen) ja 2025 (oikea)

Tihkupinta vaihettuu kuusta ja koivua kasvavaksi lettorämeeksi (LR) (kuva 5 ja 6). Lettorämeellä kasvaa mm. kiilto-, letto- ja pohjanpaju, vaivaiskoivu, suohorsma, luhtavilla, kurjenjalka, niittyleinikki, järvi- ja metsäkorte, luhtakastikka, mätässara, äimäsara, keltasara, kultapiisku, vilukko, suo-orvokki ja juolukka. Lettorämeellä esiintyy sammalista suonihuopasammal (*Aulacomnium palustre*), kultasammal (*Tomentypnum nitens*), rassisammal (*Paludella squarrosa*), lettolehväsammal (*Rhizomnium pseudopunctatum*), kalvaskuirisammal (*Straminergon stramineum*), Hetesirppisammal (*Sarmentypnum exannulatum*), seinäsammal (*Pleurozium schreberi*) ja heterahkasammal (*Sphagnum warnstorffii*). Tihkupinnan ja sitä ympäröivän lettorämeen sammallajisto on pitkälti meso-eutrofista. Lettorämeen alue on melko avointa keskiosiltaan, reunoilla kasvaa enemmän pajuja ja vaivaiskoivua. Ojien lähellä pensaisto ja puusto on tiheämpää.

Kuva 5. Tihkupinta-alueen lettorämettä (LR) kesällä 2023 (vasen) ja 2024 (oikea)

Kuva 6. Tihkupinta-alueen lettoraemettä (LR) kesällä 2025

Vuonna 2024 havaittiin lisää tihkupintaa (ETRS-TM35FIN 7538180:436048) metsän rajalla (kuusta kasvava korpimainen alue) pajukon seassa (kuva 7). Todennäköisesti alue kuuluu samaan pohjavesivaikutukseen kuin aikaisempi tihkupinta löydös, mutta oli kesällä 2024 kosteampaa aluetta kuin avosuon reunassa oleva alue. Alue oli kuivahtanut hieman vuonna 2025 (kuva 8). Alueella kasvaa keuhkosammalta (*Marchantia* sp.) runsaana mattona, alueen pohjakerros on kosteaa. Putkilokasveista alueella havaittiin kurjenjalka, metsäkorte, hilla, harmaasara, luhtakastikka, kiilto- ja pohjanpaju, ruttojuuri, korpiorvokki ja kultapiisku. Sammallajistoon kuuluu keuhkosammaleen lisäksi mm. purolähdesammal (*Philonotis fontana*), lettolehväsammal (*Rhizomnium pseudopunctatum*), korpilehväsammal (*Plagiomnium ellipticum*), hetehiirensammal (*Bryum weigelii*) ja kalvaskuirisammal (*Straminergon stramineum*).

Kuva 7. Kostea maksasammal tihkupintaa korpimaisella alueella vuonna 2024

Kuva 8. Maksasammal tihkupintaa korpimaisella alueella vuonna 2025

Tihkupinnan aluetta rajaavasta lounas-eteläpuolen ojasta löytyi kesän 2024 kartoituksen yhteydessä lapinleinikkiä (*Coptidium lapponicum*) (Kuva 9). Lajia ei havaittu vuonna 2023, koska juuri tästä kohtaa ojaa ei ollut kuljettu silloin. Lapinleinikkiä esiintyi noin 10 metrin matkalla ojan molemmin puolin yksittäisinä lehtinä, kukintoja ei havaittu vuonna 2024 (ETRS-TM35FIN 7538164:436041). Vuonna 2025 havaittiin sama lapinleinikki esiintymä, tällä kertaa lehtien lisäksi havaittiin myös kukintoja (kuva 10). Ojan varren kasvillisuuteen kuuluu kuusi ja koivu, kiiltopaju, hilla, metsäkorte, puolukka, riidenlieko, vanamo, metsäimarre ja sammalista havaittiin rahkasammalten lisäksi keuhkosammal (*Marchantia* sp.), korpikarhunsammal (*Polytrichum commune*) ja joitain lehväsammalia. Vanhan talvitiepohjan itäpuolella ojan varren kasvillisuus muuttuu lajille epätyypilliseksi (kuivempaa kangasta), eikä sieltä enää havaittu lapinleinikkiä. Myös lettorämeen kohdalla ojan varren kasvillisuus oli märempää ja valoisampaa vuonna 2024, eikä siellä havaittu lapinleinikkiä. Vuonna 2025 lapinleinikin kasvuympäristö oli pysynyt samana, eikä sitä havaittu itäpuolen kuivissa ojauomissa tai lettorämeen kohdalla olevassa ojassa, joka tosin oli kuivempi kuin vuonna 2024.

Kuva 9. Lapinleinikki ja sen kasvuympäristö ojan varrella vuonna 2024

Kuva 10. Lapinleinikki kukassa ja sen kasvuympäristö ojan varrella vuonna 2025

Johtopäätökset

Agnico Eagle Kittilän Suurikuusikon kaivosalueella olevan tihkupinnan luontoarvoja selvitettiin maastokartoituksen avulla 11.7.2025. Maastokartoituksen suoritti FM biologi Tiina Sauvola.

Tihkupintainen lähde kuuluu vesilain (2:11) § mukaisiin vesiluonnon suojelutyyppeihin. Vesilain mukaan lähteen luonnontilan vaarantaminen on kielletty. Aluehallintovirasto voi yksittäistapauksessa hakemuksesta myöntää poikkeuksen lähteiden suojelusta, mikäli kyseisen vesiluontotyypin suojelutavoitteet eivät huomattavasti vaarannu (VesiL 2 luvun 11 §:n 2 momentti).

Kittilän Suurikuusikon kaivos sijoittuu Suomen luontotyyppien uhanalaisuusarvioinnissa Pohjois-Suomen osa-alueelle. Lähteiköt on arvioitu Pohjois-Suomen alueella ovat säilyväksi (LC) ja koko maassamme vaarantuneeksi luontotyyppiä (VU, Kontula & Raunio 2018).

Lisäksi lähteiden välittömät lähiympäristöt on mainittu metsälaissa, joka säätelee metsätalouden harjoittamista. Metsälain 3. luvun 10 §:ssä määritellään lähteiden ja muiden pienvesien välittömät lähiympäristöt kohteiksi, joiden hoitotoimet on toteutettava kohteen ominaispiirteet säilyttävällä tavalla. Käytännössä nämä kohteet on jätettävä metsänkäsittelytoimien ulkopuolelle.

Tihkupinnan läheisyydessä on aloitettu läjitysalueen rakennustyöt, uusia sorateitä on rakennettu alueelle. Tihkupinta ja sitä ympäröivä lettoräme on rajattu rakennustöiden ulkopuolelle. Kohteella ei ole havaittavissa selvää purkautumiskohtaa pohjavedelle. Alueella on vanhoja ojituksia, jotka vaikuttavat suoalueen kasvillisuuteen. Tihkupinnan kasvillisuus oli pysynyt vuonna 2023 ennallaan verrattuna vuoteen 2022, mutta vuosina 2024 ja 2025 tihkupinnalla havaittiin kuivumista. Tihkupinnan runsain sammal, purolähdesammal oli hieman kuivahtaneen näköistä ja noussut hieman koholle tihkupinnan keskeltä. Vuonna 2024 joku eläin, mahdollisesti poro oli käynyt kaivamassa ja kävelemässä tihkun alueella, niin että osa sammalista oli irronnut ja turvetta oli näkyvissä. Nämä jäljet olivat osittain havaittavissa myös vuonna 2025. Tihkupinnan ja lettorämeen lajistossa havaittiin meso-eutrofisia lähde- ja lettolajeja, mutta suojelullisesti huomioitavia kasveja ei havaittu. Vuonna 2024 kosteampaa tihkupintaa esiintyi korpimaisella alueella lähellä kankaan reunaa, tällä alueella tihkupinnan runsain laji oli keuhkosammal. Vuonna 2025 alue oli hieman kuivempi kuin vuonna 2024. Alueen reunaajat olivat kesällä 2025 selvästi kuivempia kuin aikaisempina selvitysvuosina. Syynä voi olla läjitysalueen ja teiden rakentaminen tai lämmin ja kuiva kesä 2025.

Lettorämeen reunalla olevassa ihmisen kaivaman ojan ympäristössä havaittiin lapinleinikkiä vuonna 2024. Sama esiintymä havaittiin myös vuonna 2025 ja osa yksilöistä oli jopa kukassa. Lapinleinikki on EU:n luontodirektiivin nojalla suojeltava ja luonnonsuojelulain nojalla rauhoitettu kasvi. Se on Suomen kansainvälinen vastuulaji. Rauhoitetun kasvin tai sen osan poimiminen, kerääminen, irti leikkaaminen, juurineen ottaminen tai hävittäminen sekä siementen kerääminen on kielletty. Lajin esiintymien tuhoaminen vaatii poikkeusluvan. ELY-keskus voi myöntää poikkeusluvan, jos siitä ei ole haittaa eliölajin suotuisan suojelutason säilyttämiselle tai sen saavuttamiselle. Lapinleinikki on yleinen Lapissa ja sen elinympäristöt ovat kosteissa lehdoissa, korvissa, lähteiköissä, puronvarsilla ja vesinoroissa.

Kirjallisuus

Envineer Oy 2022. Pohjavesivaikutteisten kohteiden selvitys 2022. Agnico Eagle Finland Oy.

Huvikummun luonto- ja koirapalvelut Oy. Tihkupinnan tarkistus 2024. AFRY Finland Oy, Agnico Eagle Finland Oy.

Huvikummun luonto- ja koirapalvelut Oy. Tihkupinnan tarkistus 2023. AFRY Finland Oy, Agnico Eagle Finland Oy.

Kontula, T. & Raunio, A. (toim.) 2018. Suomen luontotyyppien uhanalaisuus. Luontotyyppien punainen kirja. Suomen ympäristökeskus ja Ympäristöministeriö. Suomen ympäristö 5/2018. Osat 1 ja 2.

Maanmittauslaitos 2025. Maanmittauslaitoksen avoimien aineistojen tiedostopalvelu, <https://tiedostopalvelu.maanmittauslaitos.fi/tp/kartta>, peruskarttarasteri ja ortoilmakuvat 09/2025